

blive den, at vedkommende ikke kan gøre Indsigelse mod sin Ansættelse til Skat, medmindre han er ansat til over 25 pCt. større Indkomst eller Formue end den virkelige. Selv om han er ansat over 25 pCt. for højt og altsaa kan gøre Indsigelse, skal han i hvert Fald svare Skat af 15 pCt. mere end den virkelige Indkomst eller Formue. Ved disse Bestemmelser tør det antages, at man har ramt det nogenlunde rigtige, hverken været for streng, men ej heller saa lempelig, at Pligten til Selvangivelse skulde blive illusorisk. — Endelig skal jeg nævne, at der er taget fornødent Hensyn til de særlige Forhold, der gøre sig gældende for Kjøbenhavn. Dette er den eneste Kommune, hvor vi allerede have en Indkomstskat efter lignende Principper, som nu foreslaaet for Statens Vedkommende. Det bliver derfor nødvendigt, naar Statsskatten træder i Kraft, at give Kjøbenhavns Kommune Adgang til at lempe sin Indkomstskat i flere Henseender for at komme i Samklang med Bestemmelser, der skulle gælde for Statsskatten. Men at optage de nærmere Regler herom, saavel som om Fremgangsmaaden ved Ligning, Optrævning m. m. i Lovforslaget her, er ikke fundet hensigtsmæssigt, da det vilde føre ind i en Mængde Detailler, som dog ikke med tilstrækkelig Grundighed kunde fastsættes her. Det er derfor bestemt, at Forskrifter for disse Forholds Ordning kunne gives ved kongelig Anordning efter forudgaaende Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse.

Naar jeg derefter gaar over til Forslaget om Ejendomsskyld, afviger dette fra det, som i Fjor blev vedtaget i Landstinget, først derved, at Skatteprocenten er væsentlig ringere. Landstinget havde foreslaaet $1\frac{1}{5}$ pro mille af Værdien, det her forelagte Forslag gaar ud paa at tage $\frac{3}{4}$ pro mille. Medens man efter Landstingets Forslag regnede at faa et Udbytte af 5 Mill. Kr., forudsætter dette Forslag at ville give en Indtægt for Statskassen af omtrent $3\frac{1}{7}$ Mill. Kr. For Bornholms Vedkommende foreslaas, at Skatten kun skal svares med $\frac{2}{3}$ af det, der svares i det øvrige Land. Dette er selvfølgelig af Hensyn til de Skattelettelser, som Bornholm i forskellige Henseender nu nyder. — Dernæst er der foretaget en Del Ændringer i Vurderingsreglerne. Efter Landstingets Forslag skulde Landbrugsejendomme vurderes som fri Ejendomme, det vil sige, at der skulde ikke tages Hensyn til de Tiender og Arvefæsteafgifter, som hvile paa dem. Dette kan ikke anses for

at være en rigtig Fremgangsmaade; det, der ved Vurderingen skal udfindes, er Ejendommens Salgsværdi, og Ejendommen bør derfor rettelig vurderes med de Byrder, som Tiende- og Arvefæsteafgifter, der hvile paa den. Vurderingen skal ske hvert 5te Aar, men Omvurdering kan i Mellemtiden forlanges af Ejeren. — Dernæst foreslaas det at indrømme mere vidtgaaende Lempelser for smaa Ejendomme og Lejligheder end efter Landstingets Forslag. Medens det sidstnævnte havde Bestemmelse om, at Ejendomme uden for Kjøbenhavn til en Vurderingssum af indtil 3,000 Kr. skulde være skattefri, have vi fundet det rigtigt at udvide Skattefriheden ikke uvæsentligt. Hvad Landbrugsejendomme angaar, foreslaas det, at alle Ejendomme, hvis Værdi er under 3,000 Kr., skulle have et Afslag af 40 pCt., og at der op efter indtil en Vurderingssum af 24,000 Kr. skal gives et gradvis synkende Afslag, saaledes at fuld Beskatning først indtræder ved de 24,000 Kr. — Hvad smaa Beboelseslejligheder angaar, hvilke efter de hidtil gældende Regler have været fritagne for Bygningsafgift, foreslaas som tilsvarende Bestemmelse, at Lejligheder, hvoraf den aarlige Lejeværdi ikke overstiger 180 Kr. i Kjøbenhavn, 120 Kr. i Købstæderne og 60 Kr. paa Landet, skulle være fritagne for Ejendomsskyld. Findes der Beboelseslejligheder af denne Art i Ejendomme, som ikke alene benyttes til Beboelse, eller i hvilke der tillige findes Lejligheder til højere Lejeværdi, sker der et Afdrag ved, at Lejeværdien multipliceret med 14 fradrages Vurderingssummen, saaledes at Ejendomsskylden kun beregnes af Restbeløbet. Yderligere Lettelser foreslaas med Hensyn til Boliger, som opføres af Foreninger til Brug for Arbejderklassen. Fremdeles foreslaas, at Landejendomme, hvis Vurderingssum er under 24,000 Kr., eller som have et Tilliggende af under 3 Tdr. Hartkorn, ikke skulle, indtil 1930, kunne komme til at svare et større Beløb i Ejendomsskyld, end de nu svare som Hartkornsskat. Da Ejendomsskylden som Helhed udgør et langt mindre Beløb end de Hartkornsskatter, som ophæves, siger det sig selv, at gennemsnitlig vil der ikke kunne blive Tale om, at Landejendomme ville komme til at svare i Ejendomsskyld tilnærmelsesvis samme Beløb, som de nu svare i Hartkornsskat; men dette udelukker ikke, at i særlige Tilfælde vil det for Ejendomme med meget lavt Hartkorn kunde indtræffe, at Ejendommen kunde komme til at svare